P. III 125
P. III 125

Agrania

Anul II
Nr. 5
1969
8 pag. lei 0,25

Revistă a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din Institutul Agronomic Timișoara

Răspunsul studenților de la Institutul agronomic Timișoara

LA CHEMAREA ADRESATĂ ÎNTREGII STUDENȚIMI A PATRIEI DE CĂTRE ADUNAREA GENERALĂ A ASOCIAȚIEI STUDENȚILOR DIN FACULTATEA DE FILOZOFIE BUCUREȘTI

Noi, studenții Institutului agronomic, am primit și salutat cu viu entuziasm Chemarea adresată întregii studențimi a țării de către colegii noștri de la Facultatea de Filozofie din București.

Ca viitori ingineri agronomi, medici veterinari, zootehniști, schimbul de mîine, chemați să smulgă de la natură cît mai multe daruri, neobosiți cercetători în stațiunile experimentale și institute de cercetări, hotărîți să dăruim toate cunoștințele noastre, acestui uriaș laborator de prelucrare a energiei solare — agricultura — ne angajăm să ne ridicăm la un nivel cît mai înalt profesional, în așa fel încît să putem contribui alături de ceilalți oameni ai muncii la înfăptuirea mărețului program stabilit de partid pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

Ne alăturăm întregii studențimi a țării, cu hotărîrea fermă de a îndeplini în mod exemplar îndatoririle ce ne revin în procesul de pregătire ideologică și de specialitate, precum și față de disciplina universitară.

Prezentarea la seminarii și lucrări de laborator cu un bagaj îmbogățit de cunoștințe, atenția sporită acordată studiului individual și literaturii de specialitate, precum și aprofundarea studiului limbii străine, vor fi jaloanele de orientare în vederea obținerii rezultatelor cît mai bune la sesiunea de examene din vară.

Vom intensifica eforturile în sensul angrenării unui număr tot mai mare de studenți în activitatea cercurilor științifice studențești, precum și orientarea acestora spre rezolvarea unor obiective de cercetare din producție, corespunzătoare exigențelor concrete ale agriculturii noastre socialiste. Sesiunile cercurilor științifice, vor deveni forul în care se vor prezenta și dezbate problemele cele mai actuale ale producției agricole. Vom stabili legături de colaborare permanentă cu cercurile similare din celelalte institute agronomice din țară și vom efectua studii și cercetări chiar și în timpul programului de practică în producție.

Avînd în vedere rolul învățămîntului ideologic în formarea noastră ca buni cetățeni ai patriei, specialiști înarmați cu concepții științifice despre lume și viață, ne angajăm să acordăm o atenție deosebită cunoașterii filozofiei marxiste și principiilor activității creatoare a partidului și statului nostru. În contextul acestei afirmații, vom participa cu regularitate și în mod activ la informările politice, la activitățile organizate în cadrul Ateneului studențesc, la întîlnirile cu personalități ale vieții politice din țara noastră, cu oameni de stat, cu redactori ai diferitelor publicații centrale și locale.

Sîntem convinși că prin însușirea disciplinelor de științe sociale și prin studierea documentelor de partid și de stat, vom reuși să răspundem complexelor probleme ridicate de societatea noastră.

Tradiția institutului nostru, privind acțiunile voluntar patriotice, se va amplifica și diversifica, astfel vom face din drumul ce duce către Ferma didactică, un drum al florilor, iar căminele noastre se vor bucura de îngrijire deosebită. Vom veghea cu grijă ca și în continuare

(Continuare în pagina a 4-a).

20 de ani de muncă rodnică în agricultura noastră socialistă

ing. ROMOȘAN ȘTEFAN
Director al Direcției agricole județene Timiș

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Hotărîrile Plenarei din 3—5 martie 1949 au semnat actul de naștere al agriculturii socialiste din țara noastră, deschizînd larg calea dezvoltării socialiste a acestei importante ramuri a producției materiale.

Realizările obținute pînă în prezent confirmă în mod strălucit justețea politicii agrare a partidului nostru. Făcînd dovada maturității sale politice, a capacității de a aplica în mod creator la condițiile specifice ale țării noastre și ale etapei respective, învățătura marxist-leninistă cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, partidul nostru a trasat cu toată hotărîrea linia politicii sale agrare, care începînd din acel moment devenea programul neabătut de luptă și de acțiune a întregului partid, a întregului nostru popor.

În același timp, printr-o anticipație istorică științific fundamentată, rezoluția din 3—5 martie 1949 lichidînd ultimele rămășițe feudale și moșierești, deschidea larg și cu toată limpezimea calea transformării socialiste a agriculturii noastre.

Desăvîrșirea acțiunii de transformare socialistă a agriculturii, constituie un minunat exemplu al capacității politice mobilizatoare a partidului nostru, o strălucită dovadă a rolului său de conducător în procesul de dezvoltare a societății noastre.

Ca și pentru întreaga țară, hotărîrile plenarei din martie 1949 au avut o deosebită însemnătate și pentru județul nostru. Deși în această zonă a țării transformarea socialistă a agriculturii pornea de la un nivel mai ridicat al dezvoltării ei, rezultatele obținute în cei 20 de ani care au trecut, confirmă din plin justețea liniei trasate de plenară.

Înființarea primelor două unități socialiste la Lenauheim și Cenad, chiar în anul plenarei, a declanșat procesul amplu și profund de așezare a agriculturii bănățene pe făgașul socialismului.

La Lenauheim, față de 51.000 lei mijloace fixe la 100 ha în anul înființării, s-a ajuns în anul 1968 la 608.952 lei reprezentînd o creștere de aproape 12 ori.

Dacă în 1950, valoarea producției globale la 100 ha agricol era de 128.510 lei, în 1968, ca urmare a sporirii producțiilor medii ea a fost de 413.776 lei, adică de 3,5 ori mai mare. În același interval, valoarea producției animale crește de la 17.515 lei la 4.155.841 lei, iar veniturile bănești din creșterea animalelor de la 12.615 lei la 2.839.400 lei.

În pragul celei de a XX-a aniversări, C.A.P. Lenauheim realizează o producție globală de aproape 1.000.000 lei la 100 ha, obținînd la aceeași suprafață aproape 650 mii lei venituri.

În obținerea acestor rezultate, un rol deosebit, alături de munca cooperatorilor l-a avut sprijinul acordat de stat care a investit an de an mijloace sporite pentru înzestrarea materială a agriculturii.

Ca urmare a acestei politici, în anul 1968, pe ogoarele bănățene au lucrat peste 3.000 tractoare, cu 700 mai mult ca în anul 1962, revenind 102 ha teren arabil pe tractor, față de 150 în anul 1962. Cantitatea de îngrășăminte chimice livrate cooperativelor agricole de producție, au crescut de peste 5 ori, iar creditele acordate pentru investiții cunosc o creștere continuă numai în 1969, fiind prevăzut un volum de credite egal cu cel al ultimilor trei ani luați împreună. Pentru îndrumarea tehnică și conducerea nemijlocită a producției în unitățile agricole lucrează peste 500 cadre de specialiști cu studii superioare, în majoritate salariați de stat.

Procesul de consolidare economică al unităților se desfășoară în ritm rapid. Astfel, numai în ultimii 3 ani, averea obștească a crescut cu peste 30% ajungînd la finele anului 1968 la peste 350 mii lei la sută de ha.

Producția globală a cooperativelor din județ, a sporit

(Continuare în pag. a II-a)

Studenți la muncă patriotică

BUPT

Întoarcerea

E trecut cu două ceasuri de miezul nopții. O liniște deplină, parcă prevestitoare de furtună, plutește în aer. Nu mai mișcă nici măcar geamul care scîrțîise pînă mai adineaori. E o liniște apăsătoare, grea, trupurile se răsucesc în așternuturi învîrtite de forțe nevăzute, se zbat, încearcă o luptă imaginară apoi se liniștesc. Țîrîitul strident al sonneriei de la intrare, care pare strigătul unei păsări de noapte, urcă scările, bîntuie coridoarele, apoi încet, încet se stinge. Un nou sunet cicălitor și lung trădează o mînă obosită, un deget uitat pe buton, care îl chinuie, îl sufocă. În sfîrșit se oprește. Parcă nu-ți vine să crezi că liniștea domnește iar.

O ușă trîntită. Pași nesiguri se chinuiesc parcă să urce pe scări un trup străin. Se aud mai clar, mai puternici, devin ca două ciocane care bat un ritm neregulat. O respirație obosită de om fugărit însoțește fiecare pauză. S-ar părea că cineva urcă ultimii metri de pe Everest. În capul scărilor, începe să crească, îmbrăcînd peretele, conturul unor umbre care se basoreliefează pe fundalul imaculat și neîncăpător al peretelui. Un răcnet de „victorie" inundă coridorul, pătrunde pe sub uși în fiecare cameră, răscolește visele și buimăcește pe cei ce ridică speriați capetele somnoroase. Un vîrtej împroașcă totul cu sunete nearticulate, din perete în perete, din tavan în podea, din timpan în timpan, răvășind totul. Pe la ușile întredeschise apar capete speriate care privesc îngrozite „godzila" — om, a cărei respirație șuieră, iar privirea-i roșietică usucă gîtlejele celor ce privesc. Umbrele se mișcă, cu mîinile pe pereți, căutînd un sprijin, înaintează, se apropie, devine cunoscut, se poate distinge bărbăția părului de pe piept și urmele luptei echilibrului. Piticii din jurul „Magului" ce-l însoțiseră și-l susținuseră dispar. Ajuns lîngă ușă se scurge de-a lungul peretelui formînd un ghemotoc. Zgomotele au trezit pe cei dinăuntru. Se deschide ușa și mîini sigure culeg de jos trupul obosit de „victoria alcoolului".

A. M. RICANU

Întîmplări adevărate

CHEMARE ADRESATĂ ÎNTREGII STUDENTIMI TIMIȘORENE DE CĂTRE CONFERINȚA UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI DIN INSTITUTUL AGRONOMIC

Ne aflăm în cel de al XXV-lea an de la mărețul eveniment care a marcat o cotitură radicală, un pas hotărîtor pe calea făuririi viitorului luminos al patriei noastre.

Împreună cu toți oamenii muncii trăim aceste clipe de efervescență, caracteristice marilor înfăptuiri și realizări, clipe care vor adăuga pe răbojul anilor, noi victorii, oglindind justețea politicii înțelepte a partidului.

Acum, cînd întreaga țară întîmpină cu noi succese în toate domeniile de activitate împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei, precum și cel de al X-lea Congres al Partidului, noi studenții Institutului agronomic chemăm întreaga studențime timișoreană să ni se alăture în vederea îndeplinirii angajamentelor luate privind ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului profesional și politico-ideologic, precum și cele privind creșterea generală a conștiinței socialiste, baza vieții noastre morale, oglinda fidelă a omului celei mai evoluate societăți.

De asemenea chemăm întreaga studențime timișoreană să ni se alăture în vederea realizării programului de înfrumusețare a orașului nostru.

Elanul nostru tineresc să fie mesajul maturității, al capacităților noastre, dovada certă că sîntem demni de încrederea și cinstea cu care sîntem înconjurați, precum și justețea înțelegerii politicii marxist-leniniste.

Conferința Asociațiilor studențești din Institutul agronomic Timișoara a hotărît în unanimitate, includerea efectuării de muncă patriotică în scopul înfrumusețării orașului Timișoara, în programul ei de activitate.

Vom depune toate eforturile, pentru ca porțiunea dintre Clinicile Noi și Vamă situate pe Calea Aradului, să devină oglinda vie a dorinței noastre ca acest „oraș al rozelor" să fie mai plăcut, mai frumos.

Timișoara — leagănul celor mai frumoși ani ai visurilor de viitor, vei fi prin munca noastră și pe mai departe „orașul parcurilor", în care cele aproape 13 mii de inimi tinere cîntă același cîntec, poartă aceeași făclie pe care o vom răspîndi în mii și mii de scîntei, ce se vor risipi pentru a deveni adevărate torțe ale științei și culturii, lumina viitorului strălucit al patriei noastre socialiste.

Asociația studenților din Institutul agronomic Timișoara

Rolul salmonellozelor animale ca rezervor de infecție pentru om

Îndrumător științific:
Prof. dr. doc. șt. Tomescu Vasile

Referent: Stud. Grozav Ion
anul V M.V.

Cercuri studențești

În marele capitol al bolilor animalelor transmisibile la om, al zoonozelor, salmonellozele joacă un rol deosebit de important. În domeniul salmonellozelor s-au acumulat date numeroase, încît în prezent se cunosc peste 1.000 de serotipuri de Salmonella, iar cercetările efectuate în ultimul timp au completat datele referitoare la tipurile și virulența salmonellelor pentru animale și oameni.

Astfel, datorită investigațiilor făcute în ultimii 30 de ani, de foarte mulți cercetători și în primul rînd de Kauffmann, astăzi posedăm date care ne permit să determinăm cu precizie salmonellele de alte bacterii înrudite și putem să ne dăm seama de răspîndirea lor în natură și de rolul lor în patologia umană și animală. Cu ajutorul testelor serologice și fagice se poate urmări circulația salmonellelor pe suprafața globului terestru, se poate stabili originea unor infecții umane sau animale.

Clasificarea salmonellelor nu are un caracter absolut așa cum este scos în evidență de Buxton (1957) și de concluziile celei de a 30-a Sesiune generală a Oficiului Internațional de Epizootii (1962), există salmonelle considerate ca avînd afinitate exclusiv pentru om și care pot să fie găsite la animale și invers. Totuși, trebuie specificat că deși omul sau animalele pot purta multiple specii de Salmonella, numai cele proprii produc procesele morbide.

Salmonellozele la porcine

Porcinele sînt cele mai frecvent purtătoare și excretoare de Salmonella. La această specie de animale infecția salmonellică de cele mai multe ori este secundară, fiind urmarea unor stări patologice microbiene sau nemicrobiene. Astfel, apare secundar în pesta porcină, în variolă, în urma unor deficiențe de ordin fiziologic (hipovitaminoze, hipoproteinemii etc.). Dar, pe lîngă aceste forme clinice secundare, se întîlnesc și aspecte de salmonelloze primare, în așa-zisa „paratifoza corpului".

Avînd în vedere tipul de Salmonella predominant la noi în țară în infecțiile salmonellice la porci, se poate spune că producerea unor intoxicații umane cu produse alimentare de origină porcină este mai redusă; toxiinfecțiile alimentare la om, datorită speciei S. choleresuis apar mai rar în masă și nu se manifestă în totdeauna prin diaree. Dar, aceste intoxicații la om sînt grave, cu o mortalitate ridicată 29% după Ciucă și colab. (1953). Gravitatea infecției este mare la copii. S-a descris un caz mortal la 3 copii îmbolnăviți, citat de Stamatin. Deci, carnea porcilor bolnavi sau purtători de S. choleresuis poate fi o cauză a toxiinfecțiilor alimentare la om.

Salmonellozele la păsări

La păsări se întîlnește o frecvență mare a infecției salmonellice și a serotipurilor care generează aceste infecții. Acest lucru se datorește în mare măsură introducerii în furajare a făinilor de origine animală, care de multe ori nu sînt sterilizate perfect și astfel sînt pasibile de transmiterea infecției.

Este întîlnită o frecvență mare de toxiinfecții alimentare la om prin produsele alimentare provenite de la palmipide (Rusu și Pandelescu, 1951, Tudor și colab. 1958, Nestorescu și Popovici 1959, Tomescu și colab. 1961, Costin și colab. 1966).

Majoritatea acestor toxiinfecții alimentare la om de la palmipide se datoresc consumului de ouă infectate, dar și consumul cărnii infectate este responsabil de producerea toxiinfecției la om (Axente și colab. 1952) citat de către Stamatin.

În urma observațiilor și cercetărilor efectuate, s-a ajuns la concluzia că sursa și rezervorul de infecție pentru om îl reprezintă animalele și oamenii bolnavi sau purtători de Salmonelle.

Transmiterea salmonellelor de la animal la om se face prin intermediul alimentelor de origine animală, provenite de la animale infectate, sau prin alimente contaminate în timpul transportului și conservării, nesterilizate complet în momentul preparării, adică insuficient prelucrate termic.

În ultimii ani, odată cu prepararea prafului de ouă și a laptelui praf, prin exportarea lui dintr-o țară în alta, pericolul transmiterii salmollelor a crescut foarte mult, deoarece aceste produse pot conține accidental cantități mari de salmonelle, dacă nu au fost supuse unei prelucrări termice corespunzătoare.

Adevărata etiologie a toxiinfecțiilor animale, a început să se clarifice odată cu episodul care a avut loc în anul 1888 în satul Frankenhausen în Saxa. Țăranii au dezgropat pentru a mînca, cadavrul unei vaci moartă de enterită. Rezultatul a fost că s-au îmbolnăvit mai mult de 80 de persoane și foarte multe au murit. Dr. Gaertner numit expert în clarificarea cauzelor, a demonstrat că intoxicația s-a datorat unei infecții a consumatorilor cu un germene pe care el l-a numit bacillus enteritidis, actualul Salmonella entiridis Gantner, care s-a dovedit ulterior unul din germenii cei mai de temut în materie de toxiinfecții alimentare.

Pe lîngă transmiterea salmonellelor, prin alimente de origine animală, ele se mai pot transmite prin intermediul apelor de suprafață, rîuri, lacuri poluate cu materii fecale și urina animalelor bolnave sau purtătoare de germeni.

Așa cum s-a subliniat la „Simpozionul de toxiinfecții alimentare de Etiologie salmonellozică" ținută la Timișoara în decembrie 1966, la care au participat specialiști — medici umani și veterinari din toată țara, în realizarea scopului de mai sus este necesară o strînsă cooperare între cele două ramuri ale medicinei.

20 de ani de muncă rodnică în agricultura noastră socialistă

(Urmare din pagina 1)

ajungînd în anul 1968 la 413.000 lei la 100 ha, revenind o producție globală de 63 lei la ziua-muncă. În 1968, cu toate condițiile nefavorabile, s-au obținut în medie pe județ 1900 kg grîu la ha, 2216 orz, 3202 porumb, 24.606 sfeclă de zahăr, demonstrînd astfel capacitatea agriculturii socialiste.

Sporirea producției a permis cooperativelor agricole să livreze statului în 1968 față de 1967 în plus cu 30.000 tone porumb, 6000 tone floarea-soarelui, 50.000 tone sfeclă de zahăr, 12.000 tone legume și 2.200 tone carne.

În acest an va trebui să se obțină în cooperativele agricole din județ o producție medie de 2000 kg grîu/ha, 3100 kg porumb, 1400 kg floarea-soarelui, 24.000 kg sfeclă de zahăr, 15.300 kg legume. Ele vor livra statului mai mult decît în 1968 cu 7 000 tone grîu, 2 000 tone floarea-soarelui, 22.000 tone legume, 2.800 tone carne, 67.000 hl lapte.

În acest an se va extinde cultura în sere (pe încă 16 ha sere noi) și solarii (pe 50 ha), se vor planta 400 ha livezi intensive și 1500 ha vii. Se vor continua lucrările de desecare, irigații și combaterea eroziunii.

Aceasta presupune ca paralel să se desfășoare o amplă și complexă muncă de cercetare științifică, de elaborare sistematică a măsurilor cu caracter directiv, care să asigure soluții optime și direcțiile de perspectivă cele mai indicate pentru continua și impetuoasa dezvoltare a agriculturii județului nostru.

Studiile întreprinse pînă acum, la întocmirea cărora au fost antrenate cadre din institutele de cercetare și din învățămîntul superior agricol deschid perspective deosebite agriculturii socialiste din județul nostru.

Ca urmare suprafețele irigate vor putea ajunge la peste 50.000 ha. Regularizarea cursurilor de apă din județ, prin crearea de baraje și lacuri de retenție, utilizarea debitului Mureșului pentru irigarea unei suprafețe de cca. 35.000 ha în zona Periam-Jimbolia, constituie măsuri ce vor face posibilă o sporire considerabilă a producției agricole.

Completînd schița sumară a perspectivelor de dezvoltare, avem imaginea viitorului apropiat al agriculturii județului nostru, a importantelor sale posibilități și rezerve încă nevalorificate pînă acum.

BUPT

DE LA O GENERAȚIE LA ALTA

Interviul nostru cu Profesorul emerit Dr. doc. în științe GEORGE BUJOREAN

Urcăm ultimele scări și pătrundem într-un coridor unde plante uscate și verzi reproduc un mic cadru natural. Desigur vă dați seama: vizităm catedra de botanică.

Privirea este atrasă în mod deosebit de o plăcuță pe care galbenul auriu al bronzului ni-l prezintă pe:

Prof. emerit dr. doc. în șt. GEORGE BUJOREAN. Intrăm.

Ne întîmpină chiar tov prof. în persoană. Avem în fața noastră pe „ilustrul ecolog, fitocenolog, florist, fitoteratolog și mare inventator" după caracterizarea Academicianului EMIL POP. Emoția ne este trădată de nelinistea și stîngăcia noastră. Nu știm cu ce să începem, cuvintele ni se par neputincioase pentru a exprima activitatea acestei somități a științei plantelor.

Domnia-sa ne scoate din încurcătură:

— Mă bucur foarte mult de faptul că studenții noștri fac această vizită.

Reporter: — V-am ruga să ne ajutați să pătrundem cu permisiunea dv. în activitatea pe care ați desfășurat-o ca om de știință, profesor și cîte ceva din viața d-voastră plină de experiență.

Profesor: — Vorbind cu dv. tineri studenți, mă simt tînăr ca și dv. parcă aș avea și eu 25 de ani. M-am născut la 11 iulie 1893 în comuna Bosanci.

Școala primară am făcut-o în comuna natală, apoi am urmat liceul la Suceava, pe care l-am terminat cu succes în anul 1914.

Reporter: — Ați publicat în multe limbi străine. V-am ruga să ne spuneți cum ați reușit să vă însușiți aceste limbi.

Profesor: — Încă din clasa a 6-a de liceu am început să studiez singur limbile străine, mă atrăgea graiul diferitelor popoare. Am reușit să-mi însușesc 7 limbi care mi-au dat o satisfacție deosebită cu ocazia diferitelor vizite pe care le-am făcut în străinătate.

Reporter: — După terminarea liceului v-ați înscris la facultate?

Profesor: — Nu!

Am intrat ca voluntar în armata română și am participat la luptele de la Mărășești. După terminarea războiului am urmat cursurile Universității din Cluj pe care am terminat-o și mi-am luat licența în 1925.

Reporter: — Ați cunoscut pe NICOLAE IORGA, C.I. PARHON și pe mulți alți precursori ai științei și culturii românești? Ați avut un ghid după care v-ați condus idealurile? De cine v-ați apropiat cel mai mult?

Profesor: — Da, întradevăr am avut fericirea să cunosc pe N. IORGA, C.I. PARHON, și încă mulți alții. Un rol hotărîtor la avut însă pentru mine colaborarea cu prof. ALEXANDRU BORZA, sub îndrumarea căruia mi-am susținut lucrarea de doctorat pe care o consider fiind cea mai valoroasă lucrare a mea, prin faptul că am introdus noi studii și metode de cercetare în ecologia plantelor, știință, pe atunci în stadiul de pionierat.

Reporter: — V-am ruga să ne permiteți o întrebare puțin cam indiscretă. Acum cînd ați realizat atîtea, cînd numele dv. e citat alături de cei mai mari botaniști ai lumii, cînd o serie de plante și aparate vă poartă numele, vă rugăm să ne spuneți dacă alegîndu-vă altă meserie ați fi ajuns la astfel de rezultate?

Profesor: — Cred că nu.

Consider că pasiunea a jucat un rol hotărîtor, această dragoste pentru natură, pentru plante, a fost mereu un imbold în munca mea de cercetare.

Reporter: — Care a fost prima dv. lucrare?

Profesor: — În anul 1924 am publicat lucrarea „Două cazuri teratologice la „Cercus — bavaticus" în care m-a preocupat problema atît de grea și controversată a filogeniei și originei florei.

Reporter: — Ați inventat o serie de aparate, unul dintre ele este expus chiar în holul laboratorului, cu brevet de invenție. V-am ruga să ne împărtășiți cîteva lucruri privind latura experimentală a muncii dv. de cercetare, care a constituit de fapt a doua mare consacrare științifică.

Profesor: — M-a preocupat întotdeauna noul. Am căutat să-l introduc și în latura experimentală, construind o serie de aparate adecvate muncii mele de cercetare. În anul 1939 la Drezda la cel de al VIII-lea Congres internațional de agricultură, au fost prezentate 11 aparate ecologice originale. Numeroase institute și laboratoare sînt dotate cu aceste aparate atît în țară cît și peste hotare. Astăzi consider însă că e necesară introducerea unei aparaturi moderne electronice.

Reporter: — În activitatea dv. de botanist ați străbătut toată țara. Ce impresie v-a făcut?

Profesor: — Fiind născut la țară am iubit foarte mult natura. Cercetînd covorul vegetal al țării în sutele de excursii făcute, am studiat îndeaproape diversitatea lumii plantelor, pe care le-am făcut cunoscute lumii întregi prin diferite publicații atît în țară cît și în străinătate. Am colaborat alături de ALEXANDRU BORZA la editarea lucrării „Flora Romaniae Exiccata" cu aproape 400 de specii.

Avem o țară minunată o grădină a plantelor pe care consider, dragii mei, că ar fi păcat să nu o vizitați. Tot odată pe această cale vă invit la cît mai multe drumeții.

Reporter: — La catedră ați urmărit evoluția a zeci de generații, v-am ruga să ne împărtășiți părerea d-voastră despre studenții de azi.

Profesor: — Urmărind dealungul anilor succesiunea generațiilor de studenți, sînt profund impresionat mai ales, de amploarea pe care a luat-o munca de cercetare desfășurată în cercurile studențești, de interesul pentru știință, pentru nou, de maturitatea și exigența față de ei înșiși, ceea ce exprimă de fapt o justă înțelegere a politicii partidului.

Reporter: — Ați realizat tot ce v-ați propus?

Profesor: — Nu! Au rămas încă probleme pe care le studiez. Încă nu am făcut totul, se putea mai mult.

Reporter: — Ce planuri de viitor aveți?

Profesor: — Vreau să scriu o lucrare despre „Nașterea și evoluția materiei vii".

Reporter: — Vă mulțumim pentru amabilitatea cu care ne-ați răspuns, vă urăm ani mulți fericiți din partea tuturor cititorilor revistei noastre, cu rugămintea de a le transmite cîteva cuvinte.

Profesor: — Dragi studenți, din experiența mea de fost student și apoi profesor vreau să vă dau un sfat: învățați sistematic, zilnic, nu adoptați acea metodă de studiu în asalt numai în perioada sesiunii.

Vă urez multă sănătate și noi succese în activitatea dv. de zi cu zi și realizarea tuturor visurilor și idealurilor voastre.

★

Ne luăm încă o dată rămas bun de la prof. consultant G. BUJOREAN, cu promisiunea să-i solicităm sfatul, de cîte ori vom avea nevoie.

Spre a întregi tabloul activității acestui eminent om de știință cităm cîteva aprecieri făcute de către tov. conf. GRIGORE STERE în revista „Natura" din 1968 cu ocazia celei de a 75-a aniversări a profesorului emerit dr. doc. în șt. BUJOREAN G.

— De curînd Asociația internațională de Fitosociologie cu sediul la Stolzenan (R.F.G.) al cărui colaborator este, îl include printre geobotaniștii de frunte, notînd 12 specialități botanice în care are contribuții, iar într-un volum omagial dedicat prof. AL. BORZA, referindu-se la discipolii acestuia, în „Contribuții botanice" Cluj prof. doc. șt. ȘTEFAN CSÜROS scrie: „Sînt recunoscute în lumea întreagă școala ecologică și studiul dinamicii fitocenozelor reprezentate prin activitatea prof G. BUJOREAN

Colaborează activ la „Buletinul Grădinii botanice și al Muzeului Botanic al Universității din Cluj", la revista horticolă „Grădina mea" și la „Buletinul protecției monumentelor naturii"; este membru al „Asociației horticole române", filiala Cluj și al „Comitetului de conducere al comisiei monumentelor naturii", face parte din „Uniunea geobotanică internațională a Carpaților", din „Societatea de Fitosociologie din România" și din „Societatea internațională pentru studiul cuaternarului".

Eminent om de știință stabilit în Timișoara este în fruntea instituțiilor naturalistice din Banat, președinte al filialei Timișoara, a „Societății de științe biologice", colaborator la „Buletinul studii și cercetări agricole și biologice al Bazei Academiei", filiala Timișoara, al revistei „Natura". Conduce comitetul de inovații din Institutul agronomic din Timișoara și participă activ la munca de răspîndire a științei în mijlocul maselor de oameni ai muncii.

Făcînd bilanțul activității de pînă acum a prof. emerit dr. doc. șt. G. BUJOREAN, nu putem ca în fața remarcabilelor sale contribuții la dezvoltarea științei românești să nu trăim un moment de adînc respect și înaltă recunoștință."

Realizat de:
MATEEVICI PETRU
ZAMFIROIU ION
PARAIPAN AUREL

DIN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Drepturile și îndatoririle, brațe egale ale unei balanțe

Organizațiile noastre U.T.C. au responsabilitatea orientării în direcția valorificării potențialului uman, cea mai de preț producție făurită și plămădită în uriașa uzină numită: „ȘCOALA".

Pe măsură ce răspunsurile tinerilor la exigențele titlului de utecist sînt mai mature, pe măsură ce calitățile politice, morale, intelectuale ajung la un nivel tot mai înalt al cerințelor, în aceeași măsură crește și se întărește organizația însăși.

Înalta cinste de a fi membru al unei organizații U.T.C. obligă pe fiecare reprezentant să participe în mod creator la viața colectivului în mijlocul căruia își duce activitatea să-și ceară drepturile, dar totodată să-și îndeplinească și îndatoririle, lucru de altfel consfințit de statut.

O analiză mai atentă poate scoate în evidență anumite lipsuri care se manifestă încă, în modul de a răspunde problemelor majore în fața cărora sînt puși colegii noștri.

Am participat la cîteva adunări generale și am avut ocazia să remarc tendințele unor tovarăși de a sesiza lipsa de activitate, de inițiativă a organizației lor.

Observațiile erau întemeiate, însă tinerii respectivi întrebați cu ce au contribuit direct la îndreptarea situației, în afara faptului de a fi sesizat, s-au mulțumit să ridice din umeri.

Ne punem întrebarea: dacă acești tineri își cunosc într-adevăr îndatoririle și dacă sînt conștienți de rolul care le revine ca membrii ai organizației U.T.C. (în afara faptului de a plăti cotizația).

Desigur nu le cunosc, lucru care se verifică ușor în unele cazuri prin înclinarea balanței spre celălalt braț al ei: reclamarea drepturilor cu o exigență tot mai sporită.

Să fi uitat oare acești tovarăși că o cumpănă are două brațe egale și că pentru a-și menține echilibrul are nevoie de greutăți egale?

Nu putem concepe existența acestui raport invers proporțional (drepturi — îndatoriri) și de aceea ne permitem să le aducem aminte că: ei trebuie să devină organizatorii propriilor lor inițiative și aceasta se poate realiza numai printr-o participare directă la realizarea sugestiilor, sesizărilor și nicidecum privind de undeva din afara colectivului și adunînd material „senzațional" pentru adunarea generală viitoare.

AUREL PARAIPAN

Peisaj timișorean

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BUPT

ÎN OLIMP

Piesă într-un act, pe teme actuale

(Luminile se sting, bătăi de gong, interpreții îmbracă haine antice, atmosferă olimpiană. Zeii stau în jurul lui Zeus: Atena, Hermes etc. Coifuri... La dreapta un glob pămîntesc).

HERACLE: (stînd într-un genunchi, cu mîinile spre Zeus): — Mărite Zeus și scump tată, tu care ai supt laptele caprei Amalteea...

ZEUS: (îl întrerupe): Încetează cu caprele! Știi doar că nu mai prezintă mare importanță economică. Puteam să primesc lapte de mamă de la policlinică sau lapte praf.

HERACLE: — Tu care ai răsturnat pe Cronos ce domnea în Olimp!

ZEUS: — Ești complet învechit Heracle. Fiecare pămîntean are cîte o clepsidră atîrnată la mînă pentru a cunoaște tainele lui Cronos, timpul, în afară de studenții: Teocan Ioan, Ruiu Ana. Ce voiai să mă rogi Heracle?

HERACLE: — O prea mărite care tronezi în Olimp, jos pe pămînt, la Institutul agronomic din Timișoara, Tezeu adună oamenii lui în fiecare an pentru a sărbătorii cu libații și jertfe demne de tine, pe zeița Palas-Atena, sora mea și fiica ta, zeița înțelepciunii și a științei, precum și pe zeița Ceres, mama cîmpurilor mănoase.

ZEUS: — Și tu ce dorești cu asta?

HERACLE: — Eu care am zdrobit capul hidrei din Lerna și leul din Nemeea și pe care m-au imortalizat muritorii, te rog, o Zeus să dai lui Tezeu, mai marele celor de pre pămînt, cerea de grațiere a studenților Terpea Ion, Megyes Adalbert, Cralic Carol, Jurcan Liviu, Luchin Ignia, Manda Ioan pedepsiți cu mustrare, scrisă sau nescrisă, cu și fără avertisment, sever ori nu, ultim sau penultim.

APOLLO: — Cu ce au greșit?

ZEUS: — Taci Apollo! Fii disciplinat! Înscrie-te la cuvînt. (către Heracle) De ce s-au făcut vinovați?

HERACLE: Unii slujeau pe Bachus, alții Furiile, alții pe Cioclopi sau pe Hades cel din infern și așa, încet, încet au făcut vreo 40-50 de absențe nemotivate.

ZEUS: — Tu Hermes, n-ai prea popularizat evenimentul. Privește ce puțini pămînteni au venit la spectacol. Sînt în prelungi promenade, precum studenții Radu Mihai, Bardoș Iosif, Csiki Petru, Chirla Viorel, Tuștean Ioan.

HERMES: — Am trimis pe Clio să ia prezența.

ZEUS: — Pe bilețele sau face apelul?

HERMES: — Pe bilețele. Nu pierdem prea mult timp.

HERA: — Indiferent Hermes, doar sîntem nemuritori. Muritorii vor să smulgă tainele de la Ceres și Cora, vor să știe cum să izbăvească dobitoacele de belelele Pandorei.

ATENA: — Chiar și cei mici doresc acest lucru, în cercurile științifice.

ZEUS: — Pe vatra lui Hefaistos, Atena, de unde le știi pe toate?

ATENA: — Am fost la decanat. Știi ce fac? Îți aduc jertfă cîte o oaie, numai de formă, dar de fapt îi studiază viscerele. La fel și cu aromatul vin de Rhodos și Creta. Nu-l dau pe gît în cinstea ta, ci îl analizează în laboratoare. Jubilez nu alta.

ARTEMIS: — Poseidon, Eol și Mistral stau colo, supărați.

ZEUS: — Să plece frunțile în fața mea: Spune-ți necazul, Mistral.

MISTRAL: — O Zeus, supărarea mea nu are margini. Vă gătiți să mergeți la I.A.T. Acolo, nimeni nu mă întreabă de ploaie, cei de la Culturi irigate nu mă consultă. Nici cei de la Îmbunătățiri. Pe bietul Eol l-au înhămat la un motor. Nu-i mai cer pește bunului tău frate Poseidon; îl cresc singuri în eleștee.

ZEUS: — Voi, zei ai vîntului și ploii, doar nu doriți să stîrniți furtună în Olimp! Așezați-vă mai bine la sfatul nostru.

HERMES: — Eu propun să-i felicităm pe pămîntenii care au plantat „măslini și rodii", pe Calea Aradului: Popa Eugen, Suciu Ioan, Mitroi Petru, Băban Ioan, Iulian Pușcă anul II, Pernes V., Ungurușan V., Rașovan Mormoloc Gh., Crașovan Vasile, Roșu P. Muscă Gh., Sonea V., Coroban I. iar pe cei care nu au binevoit să facă acest lucru să-i chemăm la tine Zărnescu Felica, Lalîu Elisabeta, Tîrziu David, Roszaheghi Iosif, Balogh Ștefan, Teocan Ioan, Kiss Alexandru.

ATENA: — Tot spre I.A.T priveşti, tată dragă?

ZEUS: — Tot. Sssttt! Oră de curs la anul II. Ce-mi văd ochii? X, Y, respectiv Brisc Florian și Berke Iosif stau pitiți și citesc diverse publicații.

ATENA: — Și pămînteanul Y? Îl cunosc. Mă ocolea mereu anul trecut. L-am făcut să repete anul. Mai sînt și alții ca el. Își amintesc de zeița științelor numai în sesiune. În timpul semestrelor, nu se închină la altarul meu.

HERA: — Mai sînt unii care pleacă de la ora 2-a de curs, pentru a face vitejii asemenea lui Heracle, spre a rămîne nemuritori: Leuca Adrian, Gherman Romulus.

HERACLE: — Dar care nu reușesc decît să-și toccească pingelele. Ce ar fi să-i chemăm la sfatul nostru?

HERMES: — Inutil. S-a stat de vorbă la decanat. Există și responsabili cadre didactice.

ZEUS: — Nu mai spune!!! Cred că acestea aplică pedepse corporale cu urzici neascultătorilor, precum facem și noi cu centaurii.

POSEIDON: — O iubite frate! Dar nu ai auzit nimic despre disciplina liber consimțită? Doar am încercat să o introducem și noi în Olimp. Dă rezultate minunate. Cu pămîntenii Matica Corneliu, Vasi Stelian, Ioniță Teodor, Frecot Iosif de la med. vet. și Ungurușan V., Trapcea Ioan, Tudor Dinu, Albu Ion de la agronomie care o aplică, Tezeu se mîndrește.

ZEUS: (supărat): — Deci aceste minuscule creaturi, care se chiamă oameni, făpturi aidoma lui Prometeu, carele a furat focul sacru de la Hefaistos, au curaj să aplice noi măsuri de educare.

AFRODITA: — Nu-ți rămîne dragă Apollo decît să înveselești pe cei de la I.A.T. cu cîntecele și lira ta.

APOLLO: — Mi-au luat-o înainte Baltă Gh., Ionescu Dan, Petruescu Dorel, Popescu Eugen, Knejevici Alex., Ciease Petru, Ene C-tin. cu formațiile lor artistice. Afrodita, tu cu săgețile tale amoroase, să taci. Unii uită din cauza ta de Atena cea înțeleaptă.

AFRODITA: — Nu dragă frățioare. Dragostea înnobilează sufletele, dacă este curată și gingașă. Nu mi-a reproșat nimeni acest fel de dragoste.

POSEIDON: — Propunem să închidem lista discuțiilor sau să limităm timpul la 5-6 zile pentru fiecare zeitate. Plecăm la I.A.T. să ne documentăm. Eu, cu apa din sol, bunăoară.

ZEUS: — Da, da să ne grăbim... Citește ceva dragă Atena despre Heterozis, să nu mă fac de rușine.

HERA: — Numai la femei îi stă gîndul!

ATENA: — Nu dragă mamă, heterozisul este un fenomen frecvent în lumea plantelor.

HERACLE: — Tu, Afrodita, să întrebi ce mai face scumpul tău Adonis (vernalis), ucis de mîna geloasă a lui Ares.

AFRODITA: — M-am documentat la bibliotecă și la disciplina de Farmacologie. Este plantă medicinală, răutăciosule.

ZEUS: — Liniște în Olimp! Plecăm. Luăm înfățișare de oameni sau rămînem invizibili?

HERA: — De oameni, ai secolului XX. Să mergem cu toții. Nu, nu. Ares să rămînă aici. Nu are ce căuta zeul războiului pe pămînt.

ZEUS: — Să mergem deci să dăm o mînă de ajutor și noi.

ATENA: Nu este necesar. Poate că l-am dat interpretîndu-ne rolurile. Hai treziți-vă la realitate, dragi colegi. Adio Olimp!

(Își dau jos coifurile, bărbile și favoriții, pentru că le au lipite și nu crescute ca la unii...).

Cortina (dacă există) cade.

MIRCEA GOIAN

Păreri privind studiul limbilor străine în institutul nostru

Cunoscînd că literatura modernă de specialitate pe plan mondial se bucură de o dezvoltare nemaiîntîlnită (în domeniul științei se publică anual mai mult de 3.000.000 de articole, teze de doctorat etc., se editează peste 300.000 de brevete și aproape 50.000 de titluri de cărți, se tipăresc aproximativ 2000 pagini pe minut de lucrări științifice și tehnice), că orice specialist inginer agronom, zootehnist sau medic veterinar, trebuie să fie la curent cu ultimele descoperiri în domeniul în care lucrează și că nu toate lucrările apărute în limbi străine pot fi traduse imediat în limba română, Colegiul de redacție al revistei noastre s-a gîndit să afle părerea unor cadre didactice și studenți privind necesitatea învățăturii sau perfecționării cunoștințelor de limbă străină.

Tov. șef de lucrări dr. Crista Nicolae ne spune următoarele:

„Programa de învățămînt a facultăților institutului nostru prevede frecventarea facultativă a cursurilor de limbi străine cu circulație mondială (engleză franceză, germană, rusă). Interesul pentru studiul și deci frecventarea acestora de către studenți este destul de slabă și aceasta, datorită mai ales faptului că o mare parte dintre studenți nu sînt pe deplin convinși de importanța însușirii, măcar în parte, a uneia dintre limbile moderne.

Nu se poate concepe o documentare amplă și o informare cuprinzătoare asupra unor probleme de interes științific, fără a avea posibilitatea de a consulta nemijlocit materialele de specialitate: manuale, tratate, reviste etc. din străinătate. Unii studenți se conving asupra necesității studiului limbilor moderne abia cînd întîmpină serioase dificultăți în documentarea pentru întocmirea lucrărilor de diplomă, sau cînd sînt puși în situația de a se documenta și a redacta o lucrare în cadrul cercului științific".

Menționăm că tov. dr. Crista Nicolae, cu toate că stăpînește destul de bine limba franceză, urmează cursul organizat în cadrul institutului pentru cadre didactice (grupa avansați).

Tov. lector Galeriu Traian, șeful disciplinei de limba franceză din cadrul catedrei de limbi străine de pe lîngă Institutul nostru, ne spune printre altele:

„S-a arătat importanța cunoașterii unei limbi străine pentru munca de cercetare științifică și care este de neimaginat fără o temeinică documentare științifică. Eu aș mai vrea să mai adaug și alte aspecte ale importanței cunoașterii a cel puțin unei limbi de circulație mondială.

Țara noastră are relații culturale cu toate țările din sistemul socialist și cu un mare număr de țări din sistemul capitalist. În cadrul acestor relații se prevăd schimburi de studenți și specialiști. Numeroși studenți sau cadre de tehnicieni și specialiști din toate domeniile sînt trimiși să studieze sau să-și desăvîrșească cunoștințele în U.R.S.S., Franța, Anglia, S.U.A. ș. a. Toți aceștia înainte de a pleca trebuie să dovedească printr-o verificare prealabilă, cunoașterea limbii respective. Am avut ocazia să văd persoane care neglijînd învățarea la timpul său a unei limbi străine, fiind puși în situația de a pleca în stăinătate, făceau sacrificii materiale mari și eforturi și mai mari pentru a-și însuși limba în termen scurt, rezultatele de cele mai multe ori neputîndu-se compara nici pe departe cu cele ale unui studiu temeinic și sistematic eșalonat în timp.

Un aspect neplăcut ni-l prezintă acei participanți la unele colocvii sau congrese internaționale, care se văd obligați a sta izolați fără să poată participa la discuții în cadrul dezbaterilor și nici în convorbiri amicale, negăsind nici un mijloc de comunicare. Același aspect apare și în cazul cînd unele delegații stăine vizitîndu-ne țara, se opresc la cîte o fermă de stat sau o cooperativă agricolă de producție cu dorința de a primi unele informații de la inginerii agronomi, medicii veterinari sau zootehniști. Ei bine, acei care nu s-au străduit din timp să se poată exprima cît de cît într-una din limbile de circulație mondială vor fi stăpîniți de acea jenă caracteristică oamenilor neputincioși de a împărtăși și altora din bogata lor experiență.

Argumentele sînt nenumărate care ne determină să dăm un sfat părintesc tuturor acelor studenți, chiar și din anii IV, care nu au privit destul de serios problema însușirii și perfecționării cunoștințelor de limbă străină. Vor fi oricînd îndrumați de cadrele care lucrează la disciplinele engleză, franceză, germană și rusă, cu o singură condiție: „să vrea să învețe".

Studentul Iancu Viorel din anul V agronomie ne declară că după ce a urmat pînă în anul III cursul de limbă franceză, a continuat studiul acestei limbi în cadrul Universității populare, iar în semestrul I al acestui an universitar, a participat la seminariile (lucrări de traducere din reviste de specialitate franceze) de la anul III agronomic. Vorbind de avantajele cunoașterii unei limbi străine el ne spune: „Cunoașterea limbii franceze îmi este foarte folositoare, ajutîndu-mă în special la consultarea materialului bibliografic în vederea întocmirii proiectului de diplomă"

REDACȚIA

Răspunsul studenților de la Institutul Agronomic Timișoara

(Urmare din pag. a 1-a)

cantina și căminele noastre să fie cele mai frumoase și cele mai bune.

Prin activitatea cultural-artistică vom căuta să contribuim la formarea noastră cît mai completă, vom continua și intensifica activitățile culturale de masă, activitățile în cadrul Clubului studențesc, precum și activitatea formațiilor artistice. Vom organiza excursii de studii cu care ocazie se vor avea în vedere obiectivele legate de trecutul de luptă al partidului și poporului nostru, precum și obiectivele industriale, culturale noi etc.

Ne angajăm cu toții să îndeplinim cu conștiinciozitate și simț de răspundere toate obligațiile ce ne revin pe linie profesională și obștească, să putem afirma la sfîrșitul acestei întreceri că ne-am îndeplinit toate sarcinile care ni le-am propus, că prin modesta noastră activitate am stat alături de marii făuritori ai zilei de mîine.

Izbînzile noastre, vor fi dovada certă a realizării angajamentelor de azi, cu care întîmpinăm cea de a 25-a Aniversare a Eliberării patriei de sub jugul fascist și cel de-al X-lea Congres al Partidului — flacăra vie a progresului.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BUPT

ŢARA A VOTAT

Pentru prosperitatea întregului popor, pentru înflorirea patriei, pentru independenţa şi suveranitatea României, pentru un viitor luminos, pentru socialism, ţara a votat.

Prin votul unanim şi entuziast de la 2 martie dat candidaţilor Frontului Unităţii Socialiste, cetăţenii ţării şi-au manifestat voinţa fermă de a realiza aceste aspiraţii, de a înfăptui acest program de progres şi prosperitate de a asigura înflorirea continuă a naţiunii noastre socialiste.

Poporul şi-a spus cuvîntul şi-a exprimat limpede, răspicat voinţa şi unitatea de nezdruncinat în jurul Partidului Comunist Român, hotărîrea fermă de a-şi pune întreaga capacitate şi energie în slujba ridicării patriei pe cele mai înalte culmi ale progresului.

Poporul şi-a exprimat limpede, răspicat voinţa

Rezultatul alegerilor consemnează, alături de o aprobare entuziastă, angajamentul milioanelor de alegători de a întări votul acordat Frontului Unităţii Socialiste prin munca plină de avînt pentru a da viaţă sarcinilor ce vor fi trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. spre a ridica România pe culmi tot mai înalte ale civilizaţiei socialiste.

Comisia Electorală Centrală, cu privire la rezultatul alegerilor de deputaţi în Marea Adunare Naţională din ziua de 2 martie 1969 a constatat următoarele :

— în listele de alegători au fost înscrişi 13 582 249 cetăţeni ;

— din numărul total al alegătorilor înscrişi s-au prezentat la vot 13 577 143 alegători, adică 99,96% ;

— pentru candidaţii Frontului Unităţii Socialiste au votat 13 543 499 alegători reprezentînd 99,75% din numărul total al alegătorilor care au luat parte la vot ;

— Au votat împotrivă 30 748 alegători, adică 0.23% din numărul total al votanţilor ;

— au fost declarate nule, potrivit legii, 2 896 voturi, reprezentînd 0.02% din numărul total al voturilor exprimate ;

— la comisia electorală centrală nu s-au depus contestaţii cu privire la operaţiunile comisiilor electorale de circumscripţie.

În votul de la 2 martie, care este o apreciere a bogatului bilanţ de înfăptuiri în scurtul răstimp de la precedentele alegeri este încorporată satisfacţia fiecăruia dintre noi de a fi fost martori la una din cele mai efervescente perioade din istoria de pînă acum a României socialiste.

Împreună cu toţi oamenii muncii, tînăra generaţie e hotărîtă să întîmpine cu realizări deosebite în muncă şi învăţătură împlinirea a 25 de ani de la eliberarea patriei şi cel de al X-lea Congres al P.C.R.

Amploarea participării la vot a 13.577.143 cetăţeni — aproape totalitatea celor înscrişi în listele electorale, consemnează cel mai mare număr de alegători înregistrat în decursul tuturor alegerilor desfăşurate înainte şi după eliberarea ţării, fapt ce semnifică o puternică dezvoltare a conştiinţei socialiste a poporului nostru.

TRAIAN DEMENESCU

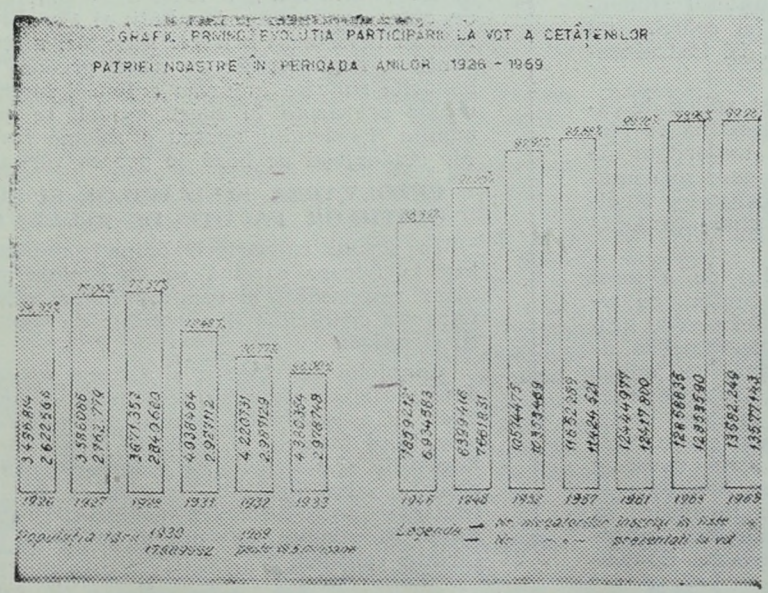

ELOGIU

Văd femeia alături de noi în orice moment, împărtăşind şi bucuriile şi necazurile noastre.

Capabilă, ea ocupă orice funcţie alături de bărbat. Sub privirea-i blîndă şi caldă, la sînu-i ocrotitor am păşit pentru prima oară în viaţă. Femeia o întîlnim mai întîi ca mamă, în ea găsim educatoarea ce ne îndrumă paşii spre lumea cunoaşterii noului. Tot ea de la catedră ne luminează drumul spre necunoscut. N-am să uit niciodată ochii mari şi blînzi a celei ce m-a învăţat taina cifrelor şi a literelor, a ştiut să-mi insufle dragostea de carte şi învăţătură. O aud parcă şi acum rostindu-mi cu răbdare şi căldură, aplecată peste caietul meu, prima felicitare de 8 Martie, ce urma să i-o rostesc mamei. Mai tîrziu, profesoara de română a trezit în mine dragostea de literatură, de tot ce este frumos şi înălţător. Alături de dînsa văd chipul profesoarei de naturale care ne-a introdus în lume „celor care nu cuvîntă", o lume nouă şi plină de curiozităţi, pe care n-ai mai fi părăsit-o zile întregi..

Dar purtat pe aripile acestor aduceri aminte, mă regăsesc azi în calitate de student, la orele de curs, împreună cu colegii şi colegele mele. In jurul meu domneşte un aer de sărbătoare.

Întrega sală e captivată de vocea plină de convingere a conferenţiarei ce domină întreaga noastră fiinţă timp de 50 minute.

De undeva parcă de departe, clinchetul soneriei străbate pînă la noi, întrerupînd gîndurile tuturor. Sala se ridică în picioare. Mă ridic şi eu cu ei. Fiecare zîmbeşte fericit. Dar iată nedumerirea mea a luat sfîrşit. Un coleg se îndreaptă spre catedră şi oferă tov. conferenţiarei un mic cadou, ca simbol al recunoştinţei noastre faţă de dînsa, rostind cuvinte de atîtea ori auzite şi care totuşi par noi.. cuvinte ce mă trezesc la viaţă. Îmi spun că trăiesc clipe de neuitat, sînt una cu sala şi sala cu mine. Mă miră cum putem semăna într-atîta.

Aud glasul dulce şi tremurător al mulţumirilor. Dînsa parcă trăieşte momente şi mai fericite decît noi.

Plecat de la orele de curs, profund emoţional, încerc să intuiesc clipele ce le voi trăi în momentul întîlnirii cu prietena mea.

Prietenie, acest cuvînt sacru care ascunde o afecţiune reciprocă dintre semeni, o apropiere sufletească, un ataşament profund, emoţionează prin ea însăşi, prin frumuseţea şi puritatea ei. Un adevărat prieten care de-alungul secolelor n-a dezmînţit noţiunea acestui sentiment, a fost şi este femeia. Ea a fost în orice clipă alături de bărbat. Ce este mai frumos decît atunci cînd înţelegi şi eşti înţeles la rîndul tău.

Prin „ea", am reuşit să mă găsesc pe mine, un om capabil, cu încredere în viitor, cu puteri nebănuite gata să învingă orice greutate inerentă oricărui început de luptă pe drumul sinuos de formare ca om, ca personalitate, folositor societăţii în care trăiesc.

„Ea" e femeia ce m-a făcut fericit, e cea care a intrat pe nesimţite în viaţa mea, insuflîndu-mi din idealurile ei de viitor. Este aşa cum mi-o doream, surîsul ei îmi dă puteri nebănuite, năzuinţi nepisate altădată, îmi revoluţionează întreaga fiinţă, trezindu-mă la adevăr şi la viaţă. De multe ori stau în dilemă, nu ştiu ce să preţuiesc mai mult la ea, sinceritatea de care dă dovadă, capacitatea sa de muncă, frumuseţea caracterului, sensibilitatea sufletească, sau duioşia cu care ştie să-mi alunge orice urmă de deznădejde ce se sădeşte cîteodată în mine în urma vreunui insucces, indiferent de ce natură ar fi.

În ea văd propriile mele năzuinţi, voioşia, tinereţea, ea trăieşte alături de mine toate problemele ce mă frămîntă, găsind cu iscusinţă o portiţă de scăpare din toate.

Femeia, acest minunat prieten, tovarăşul nostru de viaţă şi muncă, de bucurii şi necazuri, ne luminează viaţa, ne face mai buni, mai încrezători în forţele noastre.

Pictura rupestră

Pictura executată pe peretele de stîncă al grotelor în perioada ultimei glaciaţiuni şi după aceasta, în paleolitic, acum 10.000 — 30.000 de ani poartă numele de rupestră. Ea este conservată adesea prin blocarea ulterioară a intrării peşterii. Cele mai importante grote sînt cele de la Lascaux în Franţa şi Altamira în Spania. Arheologul Santuola în anul 1879 descoperă în nordul Spaniei picturile de pe pereţii unor grote, este însă desconsiderat şi ironizat.

În perioada cînd gheţarii s-au retras spre nordul Europei, principala îndeletnicire este vînătoarea. Engels numeşte această perioadă „perioada însuşirii produselor naturii". Uriaşe herghelii de cai, bizoni, reni, elani, urşi cutreierau cîmpiile în căutare de hrană. După ele se ţineau oamenii gonindu-le spre rîpe. Omul primitiv nu dispunea de locuinţe stabile. Se adăpostea în copaci, sub stînci şi în grote. Aşa se explică de ce găsim aici urmele primelor manifestări artistice ale omului. Desenele reprezintă scene de vînătoare, animale, uneori redate în mărime naturală, cu ocru galben şi ocru roşu şi delimitate marginal de contururi trase cu cărbune. O astfel de grotă este aît de frumos decorată încît a fost numită de specialişti „capela sixtină".

Scopul picturilor rupestre nu este încă bine lămurit. Apăruse deja o conştiinţă ? Omul de Neanderthal dispunea de rudimente de conştiinţă şi limbaj articulat. Morţii erau îngropaţi şi nu lăsaţi pradă animalelor.

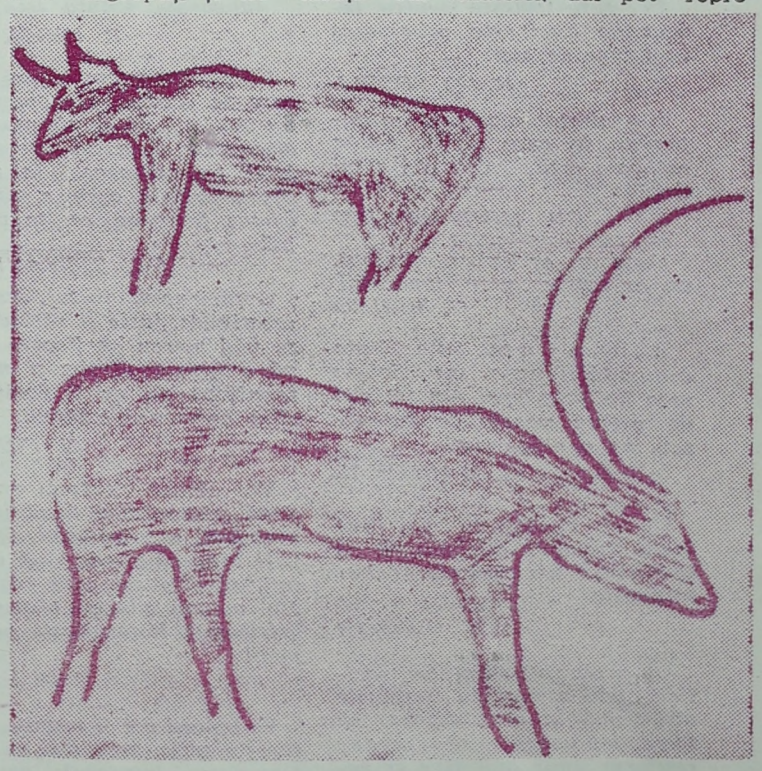

Este greu de spus ce l-a determinat pe primitivi să execute opere de artă. Probabil că activitatea artisitică a izvorît din alta, neartistică, legată de activitatea multiplă a omului. Desenele puteau invoca preocuparea zilnică a vînătoarea, sau forţele supranaturale (magia) în folosul vînătorii, dar pot reprezenta simbolic elemente religioase.

Vor fi fost grotele pictate primele sanctuare ale omului ?

M. G.

BUPT

CELE ŞAPTE „MINUNI" ALE LUMII ANTICE

Cele şapte „minuni" ale antichităţii sînt şapte monumente celebre de arhitectură, la care încă din epoca romană se făceau referiri.

Antichitatea a dat şi alte lucrări arhitectonice celebre care la timpul lor erau considerate adevărate „minuni", cum ar fi statuia zeiţei Atena. Capitoliul din Roma ş.a. În înţelesul generic, sînt acceptate astăzi doar şapte :

1. **Piramida cea Mare de la Ghizeh.** Piramidele sînt construcţii mortuare apărute în urma întăririi cultului osiriac, cînd trebuiau conservate trupurile faraonilor împreună cu obiectele ce-l înconjoară. Ele mai aveau un rol în ceremonialul religios.

Piramida cea Mare sau piramida lui Keops are dimensiunile laturilor bazei de 232 m, înălţimea de 148 m, suprafaţa bazei de 5,2 ha. Este construită din blocuri de calcar numulitic cu grosimi variabile (0,68—1,1 m) aşezate pe 203 rînduri, totalizînd peste 2,3 milioane blocuri. Cu această piatră s-ar putea construi un zid înalt de 2 m de-a lungul tuturor frontierelor ţării noastre. Pentru transportul lor ar fi necesare 10.000 trenuri cu cîte 60 vagoane fiecare. Pentru drumul de acces la piramidă s-a lucrat 10 ani iar pentru piramida propriu-zisă 20 ani. Un scriitor arab spunea despre piramide : „Pe pămînt toate lucrurile se tem de timp, dar timpul se teme de piramide".

2. **Grădinile suspendate din Babilon.** În epoca lui Nabucodonosor se amenajează o grădină cu latura de 246 m, în terase suspendate pe sute de coloane. Se crea un peisaj alpin, în plină cîmpie, aşa cum dorea soţia regelui. Solul artificial şi apa pompată din Eufrat alimentau vegetaţia arborescentă a teraselor care se retrăgeau ca nişte imense trepte pe măsură ce erau mai sus (terasa superioară se găsea la 77 m faţă de terasa de jos).

3. **Templul zeiţei Artemis din Efes.** Pe coasta Asiei Mici, ionienii izgoniţi întemeiază cetăţi şi perfecţionează unelte. Efesul este oraşul lui Heraclit, întemeietorul dialecticii, cum îl numeşte Lenin. Aici era venerată zeiţa Artemis, protectoarea oraşelor şi a corăbiilor. Artemisionul, era un templu dipter, cu dimensiunile bazei de 117/63 m. Era construit din marmură, cu 127 coloane sculptate la bază. Bogăţia ornamentaţiei şi statuia zeiţei Artemis impresiona puternic. Partea lemnoasă era confecţionată din esenţă de cedru şi chiparos lustruit. După 392 e.n. templul este părăsit, jefuit şi transformat în carieră de piatră.

4. **Mausoleul din Halicarnas.** În Halicarnas, oraşul istoricului Herodot, moare în anul 353 î.e.n. Mausol, regele Cariei. Soţia sa, Artemisa, construieşte în amintirea soţului un mormînt-templu cu dimensiunile de 27/36 m la bază, înalt de 43 m, cu partea superioară din marmură susţinut de 36 coloane ionice şi un acoperiş în formă de piramidă. În cvadrigă se găseau cele 2 statui regale iar camera mortuară era amplasată sub monument. Trei frize sculptate (majoritatea fragmentelor se găsesc astăzi în muzee europene) reprezentau scene de luptă şi erau pictate la origine.

5. **Statuia lui Zeus din Olimpia.** În Olimpia, templul lui Zeus adăpostea statuia acestuia. Operă a lui Fidias, statuia avea 12 m înălţime. În poziţie şezîndă, Zeus ţinea în mînă un sceptru emailat pe care era aşezat un vultur de aur. Încălţămintea, hainele şi tronul zeului erau din aur. Tronul era ornat policrom cu abanos, bronz, fildeş, pietre scumpe şi picturi. Chipul lui Zeus din Olimpia a influenţat ulterior întreaga iconografie creştină.

6. **Farul din Alexandria.** Oraş fondat de Alexandru cel Mare la 331 î.e.n. şi-a dezvoltat vestita bibliotecă care păstra la un moment dat peste 900.000 volume, printre care şi un manuscris al lui Pitagora. Ca port la mare, oraşul dispunea de bazine interioare pentru ancorarea vaselor. Stîncile din dreptul insulei Faros constituiau o primejdie permanentă pentru navigatori. Construcţia farului s-a făcut pe această stîncă graţie regelui Ptolemeu de către arhitectul Sostrat. Farul avea 130 m înălţime, fiind construit din marmură albă, pe un suport utilitar cu peste 300 camere în care se adăposteau paznicii şi cei ce întreţineau focul. Circulaţia se făcea prin interiorul construcţiei. O oglindă concavă luminată de focul lemnelor răşinoase, situată în partea superioară, făcea ca lumina ei să fie vizibilă de la 60 km depărtare.

7. **Colosul din Rodos.** Rodosul era insula cultului soarelui. Centru cultural şi comercial, întemeiat în timpul războiului peloponeziac, în amintirea rezistenţei sale în timpul asediului armatelor lui Diognete, hotărăşte construirea unei statui uriaşe (31 m) fiind astfel prin dimensiunile ei, mai impunătoare decît oricare altă statuie cunoscută pînă atunci. Statuia servea drept orientare vaselor. Se crede că fiecare picior avea un soclu separat, deci cu picioarele depărtate, forma un arc pe sub care puteau circula corăbiile. Statuia a fost construită din bronz şi montată bucată cu bucată. În totalitatea ei cîntărea 3.000 tone. „Colosul", cum i se spunea a rămas în picioare 56 de ani. În anul 224 î. e. n. puternicul cutremur l-a trîntit la pămînt. Se „odihneşte" la sol pînă în secolul VII, cînd un calif îl vinde unui negustor, transportîndu-l pe 300 cămile. Este singura „minune" din care nu a rămas nici măcar un fragment.

Pentru informaţii mai ample, puteţi consulta printre alte tele, lucrarea „Şapte monumente ale arhitecturii antice de Georgeta Chiţulescu şi T. Chiţulescu, Editura Tehnică, Bucureşti 1965.

CONFIDENŢE

Stimate colega

Am citit rîndurile tale pline de amărăciune, le-am recitit apoi, fără să înţeleg însă un lucru. Acum cînd faptul este consumat, cînd, după mine, nimic nu mai este recuperabil, cum de nu ai înţeles rolul pe care l-ai jucat în viaţa ei — dacă ai jucat cumva acest rol.

Derulează filmul acelor zile fericite. Te vei lovi inevitabil „de mici nimicuri" pe care le-ai neglijat. Pasiunea ta e o slăbiciune, care nu trebuie să te copleşească. Crezi că e de ajuns o singură lovitură ca să depui armele ? Eu cred că nu. Însăşi sensul vieţii îndeamnă la învingerea greutăţilor inerente de care ne lovim de atîtea ori. Fericirea se cîştigă prin perseverenţă, prin luptă cu tine însuţi ; ea nu trebuie aşteptată să vină din „senin" de la sine.

Te asigur că momentele de extaz şi fericire pe care crezi că le-ai trăit, au fost mai mult imaginare.

Ai uitat că trebuie să ai o personalitate ? Trebuie să te trezeşti, să cauţi în viaţă adevăratul ei sens, nu să te mărgineşti la imposibilitatea realizării unui vis devenit ireal.

Înfrînge-ţi această slăbiciune care nu este caracteristică vîrstei noastre ! Coboară pe pămînt ! Liniştea ai să ţi-o găseşti fără să o cauţi, trăind însă cu sens, cu rost, fiecare zi, fiecare oră. Sentimentul de împlinire a năzuinţelor în munca de fiecare zi, îţi vor reda cu siguranţă nu numai liniştea, ci şi încrederea în tine, în viaţă, în tot ce vei face şi vei realiza. Caută această forţă în tine, în colegii tăi cu care munceşti „cot la cot" şi vei vedea viaţa în nuanţe mai „roze", vei pierde gustul amar al unor întîmplări pe care le tragedizezi. Iar altă dată, pentru că cert, va fi şi „altă dată" mai multă atenţie, mai multă căldură, din mrejele căreia să nu se mai poată desprinde „iubirea cea mare".

M. M.

Cred că în confidenţa dv. am regăsit unele amintiri proprii. Cîndva am fost şi eu într-o situaţie poate chiar identică. Credeam că lumea se mărgineşte doar la o singură dragoste. Realitatea a fost alta. Mi-a trebuit mult timp pentru a mă consola, am luptat pentru a redeveni cît se poate de raţional şi cred că am reuşit. E drept, la început mi-a fost foarte greu însă nu am renunţat la tot pentru liniştea sufletului. O nouă prietenie s-a născut foarte aproape de mine. Era o colegă la care nu credeam că am dreptul să ridic privirea. A reuşit să-mi dăruiască reîncrederea, iubirea, speranţa, într-un cuvînt setea de viaţă. Deabia acum cred că am găsit adevărata prietenie, adevărata fericire. Într-adevăr e foarte greu să găseşti omul potrivit, aceasta nu înseamnă însă că el nu există. Caută cu răbdare şi încredere. Cred că trebuie să priveşti lucrările aşa cum sînt, reale, să renunţi la lumea irealului în care te-ai refugiat doar de frica propriilor visuri.

M-a mişcat insistenţa cu care speri că s-ar putea face ceva fără ajutorul tău. Cred că ai iubit-o mult, însă toate acestea nu sînt o scuză şi nu demonstrează că există doar o singură iubire.

M. P.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUGETĂRI DESPRE RELIGIE

Cel care trăieşte pentru lumea de apoi este primejdios în lumea de aici.

R. INGERSOLL

N-a existat niciodată o împărăţie în care să fie atîtea războaie civile ca în cea a lui Cristos.

CH. MONTESQUIEU

Dacă nu ar exista credinţă, nu ar exista nici ignoranţi.

G. BRUNO

Raţiunea mea este baza comportării mele, iar inima mea îmi este lege. Am tot atît de puţină nevoie de dumnezeu, ca şi el de mine.

S. MARECHAL

Cu cît cunoaştem mai bine legile imuabile ale naturii, cu atît mai neverosimile devin minunile.

CH. DARWIN

Cu progresul ştiinţelor pozitive omul ajunge în timpurile din urmă la convingerea că toate fenomenele se produc conform unor legi fixe şi necesare. De aici încolo, omul nu mai are nimica de temut sau de aşteptat de la voinţa liberă a nici unei fiinţe închipuite posibile sau imposibile.

V. CONTA

Adevărata ştiinţa este atee.

R. INGERSOLL

Cînd cunoaştem legile după care se produc fenomenele... nu înţeleg de ce să admitem alte cauze, de ce să alergăm la forţe extrordinare, la voinţi supranaturale spre a explica cutare fenomen ce se întîmplă...

GR. ŞTEFANESCU

Omuciderea, furtul, desfriul, prostituţia, furia şi răzbunarea se văd mereu pe fiecare pagină a istoriei divine şi nici o republică nu ar fi dorit să aibă asemenea cetăţeni.

N. FRERET

Voi oferiţi turmei voastre două perspective, două ieşiri : paradisul şi infernul. Observaţi însă că predomină infernul, el este cel care triumfă. Nu, voi nu aduceţi alinare, ci înfricoşaţi, îi terorizaţi pe oameni.

D. DIDEROT

Virtuoase pot fi numite doar faptele utile societăţii şi conforme cu interesul general. Teologia nu îngăduia niciodată popoarelor să cunoască asemenea virtuţi, ea întotdeauna arunca o umbră asupra ideilor despre ele.

C. HELVETIUS

EXTRAS

Din regulamentul privind organizarea şi funcţionarea cantinelor studenţeşti

PUNCTUL VI. SANCŢIUNI

A. Mustrarea se aplică studenţilor care nu respectă ordinea şi disciplina în cantină, au atitudine necorespunzătoare faţă de personalul cantinei, Comitetul studenţesc, studentul de serviciu şi colegi, nu păstrează bunurile obşteşti, îşi înstrăinează legitimaţia de masă.

Mustrarea se hotărăşte şi aplică de către comitetul studenţesc, împreună cu responsabilul de cantină cu majoritate de voturi. Hotărîrile de sancţionare se comunică în termen de 3 zile decanatelor facultăţilor la care sînt înscrişi studenţii sancţionaţi pentru înregistrare.

B. Suspendarea dreptului de a servi masa la cantină pe timp limitat, cu retragerea contravalorii alocaţiei pentru hrană din bursă şi ridicarea legitimaţiei de masă pe perioada respectivă, se aplică studenţilor pentru repetarea abaterilor prevăzute mai sus, precum şi în cazul săvîrşirii unei singure abateri mai grave. Suspendarea dreptului de a servi masa la cantină pe timp limitat se hotărăşte şi se aplică de către decanul facultăţii, la propunerea Comitetului studenţesc împreună cu responsabilul de cantină. Contestaţiile primite de la studenţii sancţionaţi vor fi rezolvate de rector. Sancţiunile rămase definitive vor fi afişate în incinta cantinei şi a instituţiei de învăţămînt superior şi urmează a fi luate în considerare de către conducerea facultăţii şi Consiliul A.S. în rezolvarea oricărei solicitări a studenţilor. Legitimaţiile de masă precum şi bonurile ridicate în urma aplicării sancţiunilor prevăzute în acest capitol, se vor trimite Serviciului pentru probleme sociale studenţeşti pe bază de proces verbal.

REZOLVAREA SESIZĂRILOR ŞI SUGESTIILOR FĂCUTE DE STUDENŢI

În scopul cunoaşterii opiniei abonaţilor, la fiecare cantină se va asigura de către responsabil şi comitetul studenţesc, folosirea condicilor şi a cutiilor de sugestii şi sesizări

Condicile de sugestii şi sesizări se vor deschide zilnic de către responsabilul cantinei şi preşedintele Comitetului studenţesc, fiind înscrise în registrul de sesizări. Sugestiile şi sesizările care depăşesc competenţa administraţiei cantinei, vor fi transmise spre rezolvare conducerii instituţiei. Rezolvarea acestora se va afişa în incinta cantinei.

BUPT

SÎNT ICAR

Sînt Icar
judecați-mă
căci n-am fost vrednic
coroana să o port.

Tunete se-nmănunchează
stele se aprind în zadar
rid
țărîna mușcă din mine
acum
fișii de carne.

Cutezător m-am înălțat
spre largul infinit.
dar am fost slab
și-am fost învins
coroana să o port
nu-s vrednic
judecați-mă
sînt om.

A. L. PARAIPAN.

MINI-GHID TURISTIC

CU BASTONUL PRIN... VECHEA TIMIȘOARĂ

Trecem zilnic prin fața unor edificii și monumente din orașul nostru. Uneori nu reușim să primim lămuririle necesare, care să ne satisfacă dorința de a cunoaște. Tăblițe indicatoare, cîte există, sînt sumare (a fost criticată o atare stare de lucruri, dar ce vină avem noi?). Amînăm cu lămuririle uneori pînă la absolvirea facultății, sau plecăm fără să cunoaștem măcar cît de puțin despre cele care ne erau atît de familiare.

Nu, nu se va întîmpla așa. Vom încerca să descoperim frumusețea cîtadină în fiecare

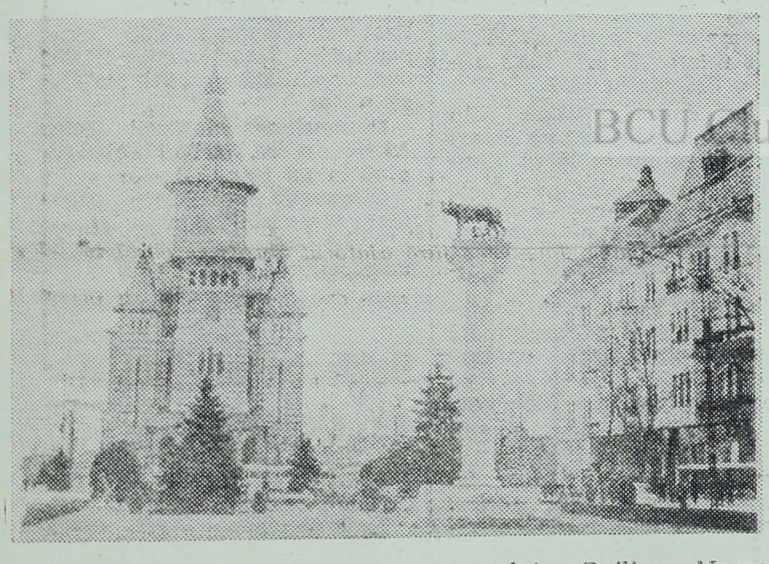

dimineață. Vom porni ca Arghezi, pe jos, să ne cunoaștem urbea, cu sau fără baston.

Castelul Huniade — a fost zidit de către Ioan Huniade pe locul fostului palat regal al lui Carol Robert. În timpul ocupației turcești aici își au sediul beglerbegii Pașalîcului timișorean. După 1716 e renovat și servește drept cazarmă și depozit militar. Este cuprins de evenimentele revoluționare de la 1848—1849 și parțial avariat. În prezent clădirea renovată găzduiește muzeul Banatului.

Prefectura veche — clădirea facultății de Medicină veterinară din Piața Unirii — a fost zidită în anul 1754 servind ca sediu guvernatorilor Banatului. Este un edificiu impunător, stilul arhitectonic original fiind în concordonță cu celelalte două monumente din piață — stilul baroc.

Primăria veche — în piața Libertății se găsește sediul fostei primării comunale, inaugurată în anul 1734. Pe frontispiciul ei se poate vedea emblema orașului: o poartă deschisă între două turnuri.

Lupoaica — este darul orașului Roma făcut orașului nostru în anul 1926, ca simbol al frației și al latinității.

Bustul lui Vicențiu Babeș — din Parcul Central — reprezintă un omagiu adus lui Vicențiu Babeș, născut la Hodoni jud. Timiș în anul 1821. El studiază dreptul la Budapesta, prezintă împăratului în 1848 doleanțele românilor transilvăneni și este deputat în parlamentul din Budapesta. A fost membru al Academiei Române.

Teatrul — existența unei trupe permanente de teatru este consemnată din anul 1733. În anul 1795 se mută în localul nou, apoi este distrus în 1848—49 refăcut în 1851 și mutat în edificiul nou în 1874, unde funcționează pînă în anul 1880. Suferă două incendii. Reclădirea începe sub conducerea arhitectului Duiliu Marcu care-l mărește considerabil. Cupola are un diametru de 17 m iar candelabru central cîntărește 1200 kg. Scările de onoare sînt lucrate în marmură de Ruschița. Printre foștii directori ai teatrului (operei) se numără Sabin Drăgoi și Al. Kirițescu.

Domul (piața Unirii) este zidit între anii 1736—1773 în stil baroc pe baza planurilor arhitectului vienez Emanuel Fischer. În luptele cu turcii în anul 1788 servește drept depozit militar și este grav avariat. În interior este lucrat de artiști vienezi.

Bustul lui Traian Lalescu — în fața facultății de mecanică de pe bulev. Mihai Viteazul se găsește bustul primului rector al fostei „Școli Politehnice" din Timișoara — Traian Lalescu. A fost doctor în matematici, profesor la Facultatea de Științe, Politehnica din București și Școala Politehnică din Timișoara.

Catedrala ordodoxă — a fost construită pe baza planurilor prof. Ion Traianescu de la Academia de Arhitectură din București. Lucrările încep în anul 1936 și se încheie în perioada postbelică. Îmbină stilul românesc — brîncovenesc — cu posibilitățile construcției moderne.

M.G.

POȘTA REDACȚIEI

— „Dilema" ta dragă Theodorescu Adrian ne-a pus și pe noi în... dilemă. Nu te descuraja, mai încearcă, ideea este bună, fii mai atent la forma de redare din punct de vedere literar.

— Penescu Gheorghe. Misterul manualului tău nu știm cum ar putea fi descoperit de cititorii noștri. Prea multă deznădejde și enervare.

— Borcău Ioan. Mai așteptăm să ne trimiți materiale. Ceea ce am primit ne-a părut suficient de convingător că poți mai mult. Careul „Din agricultură" va apărea într-un număr viitor.

Dragi cititori, așteptăm sugestii, propuneri pentru îmbunătățirea rubricilor noastre. Vă rugăm să ne trimiteți materialele voastre în plicuri închise pe adresa: Comitetul U.T.C. al I.A.T. Piața Unirii Nr 1/a cu mențiunea pentru „AGRARIA". De asemenea, la Facultatea de agronomie la căsuța poștală. „AGRARIA"

REDACȚIA

Ex-libris

1. În Editura politică a apărut masiva lucrare — Județele României Socialiste. Fiecare județ e prezentat printr-o succintă monografie conținînd pe lîngă ilustrațiile și hărțiile respective, date semnificative de ordin geografic, istoric demografic, social, cultural. O lucrare de incontestabil interes general, dar și un util instrument de lucru pentru variate categorii de prfoesioniști.

2. A apărut primul volum al romanului — Măgura vulpii — conceput în două părți — de Ioana Petrescu. Prin intermediul personajului principal, Neagu Vulpeș, în paginile romanului e evocată epoca domniei lui Cuza, a formării statului Român modern. (Editura pentru literatură).

3. Memorialul, ancheta, reportajul constituie modalitățile de expunere care stau la baza cărții document - Secretul zilei Z -, în care Gilles Perrault ne dezvăluie mecanismul acțiunilor „Operației Overlord" moment important la deschiderea celui de al II-lea front în Europa, în vara anului 1944.

(Editura politică).

O.N.U. PENTRU ALIMENTAȚIE ȘI AGRICULTURĂ (F.A.O.)

În anul 1943, între 18 mai și 3 iunie, la Hot Springs — Virginia din Statele Unite ale Americii, era reunită o conferință la care participau 44 națiuni.

Ca urmare a deliberării acestei conferințe reunită la Hotelul Homestead s-a propus să se creeze o Organizație internațională a cărei activitate să fie îndreptată spre îmbunătățirea situației mondiale a agriculturii și alimentației și care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al popoarelor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

S-a creat o comisie interioară cu misiunea de a stabili o organizație permanentă. Astfel, la 16 octombrie 1945, a luat naștere în mod oficial la Quebec — Canada, Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură. Sediul provizoriu a fost fixat la Washington într-o vilă veche de pe Massachusettes Avenue. Dar, șase ani mai tîrziu, în 1951, Organizația și-a stabilit sediul permanent la „Roma eternă", în vecinătatea Capitoliului, a Coliseului, a lui Circus Maximus și a Termelor lui Caracalla, prestigioase vestigii ale străvechii civilizații romane.

La data înființării sale, în 1945, actul constitutiv a fost semnat de 42 guverne.

Așa s-a născut Organizația care este cunoscută pe tot cuprinsul globului, îndeosebi sub denumirea de F.A.O., prescurtare a titlului din limba engleză: „Food and Agriculture Organization of the United Nations" (Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite). Această prescurtare s-a răspîndit, deși la noi ar fi mai adecvată folosirea inițialelor de O.A.A. (Organization pour l'Alimentation et l'Agriculture.)

În anii următori numărul membrilor a crescut constant, în 1960 Organizația avînd deja 81 de membri, în 1965, 110 membri cu drepturi depline și 4 membri asociați, iar la 12 martie 1968, 117 state membre și 2 membri asociați.

O dată cu creșterea numărului de state membre, capacitatea F.A.O. de a rezolva în mod eficace problemele complexe ce-i revin a devenit tot mai mare, iar posibilitățile sale de acțiune pe plan mondial s-au lărgit. Țara noastră a scos în evidență necesitatea ca Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate să devină universale, astfel încît toate statele să-și poată aduce contribuția la realizarea țelurilor nobile care stau la baza constituirii lor.

La împlinirea a două decenii de existență, delegația țării noastre a fost aceea care a inițiat în 1965 rezoluția adoptată în unanimitate la a XIII-a Conferință a Organizației, prin care se apreciază că F.A.O. a desfășurat în cei 20 de ani o activitate rodnică, care a facilitat înțelegerea internațională și a sprijinit eforturile naționale în domeniul alimentației și a agriculturii.

La 9 noiembrie 1961, drapelul de stat al României a fost înălțat în rîndul statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, pe catargul din partea clădirii F.A.O orientată spre una din cele 7 coline ale Romei — Aventino. Delegația țării noastre a pătruns emoționată, pășind în urma tricolorului în marea sală a Conferinței, în aplauzele asistenței.

Cu acest prilej festiv, șeful delegației țării noastre spunea: „România se prezintă în fața acestei Organizații animată de dorința de a contribui și pe această cale la dezvoltarea colaborării internaționale, la asigurarea unei păci trainice în lume, în interesul ridicării nivelului bunăstării tuturor popoarelor".

Se poate afirma cu toată convingerea că România își ocupă cu demnitate locul în Organizație, a adus și aduce o contribuție valoroasă la acțiunile constructive desfășurate de F.A.O. în decursul anilor.

Din Revista Fiat panis.

EXTERNE

Cooperarea internațională în domeniul agriculturii

La 15 februarie 1969 la Budapesta a avut loc semnarea Protocolului româno-ungar privind colaborarea economică și tehnico-științifică pe perioada 1971—1975. Protocolul a fost semnat de către prof. David Davidescu din partea Consiliului Superior al Agriculturii, iar din partea Ministerului Agriculturii Ungare de către dr. Gergely Istvan. S-au vizitat unități agricole de producție și diferite instituții de cercetare științifică, după care delegația a plecat la Berlin, unde a fost semnat Protocolul privind colaborarea științifică și tehnică pe anii 1971—1975, între C.S.A. și Consiliul agricol și Industria alimentară a R.D.G.

Semnarea protocolului privind colaborarea tehnico-științifică în perioada 1971—1975, între C.S.A. și Consiliul agricol și Industriei alimentare a R.D.G. prevede schimb de informații și rezultate de cercetări științifice în domeniul culturii cartofului, ameliorarea terenurilor nisipoase, obținerea semințelor de soiuri valoroase și a animalelor de rasă, mecanizarea lucrărilor în zootehnie.

La 13 februarie, delegația guvernamentală condusă de Nicolae Giosan, președintele C.S.A. a participat la lucrările celei de a III-a Sesiuni a Comisiei mixte româno-israeliene, pentru aplicarea acordului economic dintre cele două țări.

Tîrgul de la Leipzig

Între 2—11 martie s-a desfășurat ediția 1969 a Tîrgului de primăvară de la Leipzig. 10.000 expozanți din 65 de țări prezintă produse industriale folosind o suprafață de cca. 350 mii mp. Țara gazdă prezintă produsele a 4.500 firme.

R.S.R. se prezintă la această ediție a Tîrgului cu produse ale diferitelor ramuri industriale: mașini unelte, produse ale industriei electrotehnice, electronice, mașini, motoare.

În aer liber sînt expuse tractoare, o serie de mașini agricole, precum și mașini pentru construcții. Ca în fiecare an, este prezent și de astă dată tradiționalul stand românesc de produse ale industriei alimentare

Delegația țării noastre a fost condusă de tov. Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. A fost decernată „Distincția de onoare a Tîrgului de la Leipzig" unui număr de 13 personalități printre care Ministrul comerțului exterior al României.

stud. PAUL ARDELEANU.

BUPT

Magazin

Animale în fața judecății

1. În secolul al XIII-lea a fost adus în fața tribunalului un porc. Era învinuit că și-a mîncat prăsila. Scroafa a fost condamnată la moarte. Potrivit tradiției, condamnatul la moarte trebuia să fie îmbrăcat pentru execuție. Astfel, scroafa a fost îmbrăcată într-o haină, pe labele din față i s-au pus mănuși albe, iar pe cele din spate i s-au tras pantalonași. Așa a întîmpinat ea ultimile clipe.

2. Era în luna iulie a anului 1474. La Basel a fost condamnat la moarte un biet cocoș. Vina lui? A ouat un ou. Criminalul a fost ars împreună cu oul respectiv, sub privirile unei mulțimi uriașe venite să asiste la acest spectacol neobișnuit. Pe vremea aceea se credea că, atunci cînd un cocoș a ouat un ou, pasărea este implicată în vrăjitorii.

Umor francez

Un marsiliez povestește că a fost martorul unui teribil cutremur de pămînt.

— Ce-ai mai tremurat de frică! îi spuse cineva.

— Nu ... nu prea... răspunde marsiliezul; pămîntul tremura mai tare decît mine.

X

Un bun adăpost

Marius cumpără un costum. Începe să ploaie ușor. După ploaie el ajunge acasă ud leoarcă. Olive îi zice:

— Ce-ai făcut?

— Ploua... și, m-am pus la adăpost... în rîu.

X

Gasconade

— Eu, de cîte ori mă înfurii, decapitez un om.

— Și... adesea te înfurii?

— Niciodată.

X

— Antoane, Antoane ... Dormi?

— Ce este?... Ce vrei?

— Eu te întreb dacă dormi.

— Pentru ce? Ce vrei chiar dacă nu dorm?

— Te rog să-mi împrumuți 100 de franci.

— Oh! atunci dorm, dragul meu... dorm.

X

Rabelais, urmînd pe cardinalul Du Bellay într-o delegație la Roma, intră împreună cu acesta în audiență la papă. Du Bellay se apropie de papă și în timp ce-i săruta papucii, conform obiceiului, Rabelais se retrase fără să spună nimic. Cînd cardinalul îi ceru socoteală asupra acestei atitudini, Rabelais îi răspunse:

— M-am retras deoarece dv. care sînteți stăpînul meu ați sărutat papucul papei, iar mie ce-mi mai rămînea să mai sărut?

„BOUR" sau „ZIMBRU"

Multe persoane sînt nelămurite de faptul că desenul de pe primele mărci apărute în țara noastră, este denumit în două feluri. Unii spun că reprezintă un „Cap de bour", iar alții că este vorba de un „Cap de zimbru". Se pune întrebarea dacă este vreo deosebire între aceste două noțiuni și în caz afirmativ, care este cea corespunzătoare stemei și mărcilor.

Noțiunile sînt diferite și se referă la două specii de bou sălbatic care a trăit în munții Moldovei pînă prin secolul al XVII-lea. Una dintre aceste specii este „bizonul" numit în zoologie „Bizon europoeus", cu numele popular de „Zimbru" care era un bou sălbatic cu gîtul și bărbia acoperite cu un păr lung. Cealaltă specie de „Bou sălbatic" este denumită științific „Bos primigenius" sau popular „Bour" și a trăit în regiunile muntoase și păduroase din centrul și estul Europei. Această specie a dispărut complet în secolul al XVII-lea, ultimul „Bour" fiind răpus în Polonia în 1627.

Capul acestuia, văzut din față, este reprezentat pe Stema Moldovei și nu acela al Zimbrului, cum în mod greșit este confundat de multe persoane. Pe nici unul dintre sigiliile rămase din vechime și nici de mai tîrziu nu se vede ca acest cap de bou sălbatic să fie păros, cum era al zimbrului. De asemenea cronicarii vorbesc despre „Bour" în legătură cu legenda întemeierii Moldovei. Așadar, este limpede că animalul a cărui cap a devenit elementul heraldic în Stema Moldovei este „Bourul" și deci atunci cînd vorbim de primele mărci, denumirea adevărată este aceea de „Cap de Bour", care este dealtfel și cea mai răspîndită. Legenda spune că la cea dintîi vînătoare făcută în noua stăpînire, Dragoș a ucis un bour și de aceea a pus să fie înfățișat capul acestui animal pe stema țării, fiind vorba de un animal puternic și foarte greu de vînat, după cum în stemele altor țări figurează miei sau vulturi, animale devenite simbolurile de putere și vitejie.

Invitație la bibliotecă

La sugestia direcțiunii și cu sprijinul rectoratului se organizează, cu concursul bibliografilor de la Biblioteca Institutului agronomic Timișoara, consultații bibliografice zilnice pentru studenți. Această acțiune vine în sprijinul studenților care întocmesc lucrări științifice și lucrări de diplomă. Se dau de asemenea consultații privind bibliografia indicată în curs.

Curiozități

Ciuperci gigantice

La institutul „Max Planck" pentru ameliorarea plantelor de cultură din R.F.G., s-a realizat selecționarea unei ciuperci fără lamele, cu pălărie ovală ondulații neregulate fără picior.

Dimensiunea ciupercii este foarte mare, putînd ajunge pînă la 1,8 kg.

Ciupercile sunt foarte gustoase și prezintă o aromă pronunțată asemănătoare cu a ciupercilor de cîmp.

(Din Gemüse Vol. 4 nr. 6 1968)

Dublarea producției de ciuperci comestibile

În Australia s-a pus la punct o nouă tehnologie a culturii ciupercilor care permit dublarea producției. Metoda constă într-o incubație prealabilă accelerată a miceliului timp de 10 zile în care ciupercile ating un anumit stadiu de dezvoltare, după care se trec în spațiul propriu zis de cultură.

În felul acesta timpul de producție se reduce de la 8 săptămîni la 3 săptămîni. Metoda permite mărirea numărului de cicluri de cultură de 2—2½ ori, mărindu-se corespunzător și producția.

ȘTIAȚI CĂ...

...Numele de Țipar îi revine acestui pește de la „țipetele" asemănătoare unui chițcăit de șoarece pe care le scoate atunci cînd este atins? Aceste sunete sînt produse în urma evacuării bruște a aerului prin bronhii.

...Vîrsta unui pește se cunoaște după numărul cercurilor concentrice aflate pe solzii acestuia?

...Un rechin din apele tropicale — Rhinedon tipicus — atinge 20 de metri lungime, în timp ce morunul nostru din Marea Neagră poate ajunge și el pînă la 16 metri?

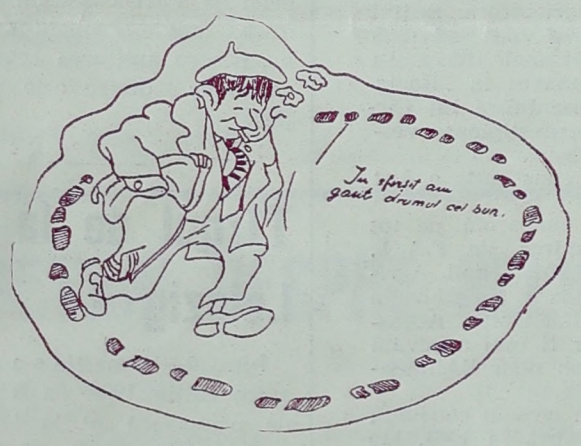

— Unde nu-i cap... vai de picioare.

CINEMA MODERN

Studenți din anul II Medicină veterinară au comercializat cu suprapreț, la cinematograful — Modern — bilete obținute cu reducere prin comitetul U.T.C. al institutului.

— Nae Băftosul — Prezent!
— Marin Saftea — Prezent!
— Gicu Gologan — Prezent!
— Nicu Gheșeft — Prezent!
— Tică Ciubucaru — Absent!
— Unde este?
— Mai are de vîndut cîteva bilete!

PE SCURT

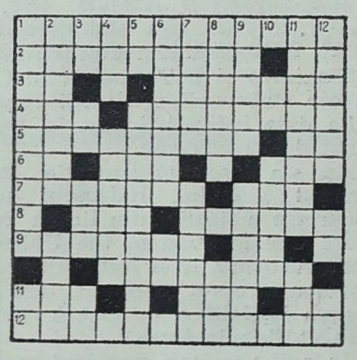

ORIZONTAL

1. Lipsit de interes. 2. Ajuns — conjuncție. 3. Efeb — umblă cu învîrteli. 4. .... și Petrov sînt autorii unor celebre nuvele — căzuți în greșeală. 5. La un secol odată (pl.) — parte. 6. Ion Minulescu — a dușmani — nici a ta, nici a lui. 7. Spuse la ureche — întoarce nitul (sing.). 8. Casa cu economii — avangardă (fig.). 9. Rămășițe — rîu. 10. Șic! (fem.). 11. Mama vinului — curelușă de mașină — post scriptum. 12. Îmbrăcate.

VERTICAL

1. Duce lipsă — cinci pe unu! 2. Blazon — antic grec. 3. Ochi de lanț — fîn! — un necunoscut — secol. 4. Un om oarecare — tam-tamul ploii. 5. Nae Cristescu — agresiv. 6. Crud — rune! 7. Perioadă lungă — Capul banilor (pl.). 8. Dă greș — acid ribonucleic (abr.). 9. Vîrstă — pus în pahare. 10. Teo — mai iute decît ceasul. 11. Stă și se uită — e în stare de orice. 12. Cusută cu ață — unu la table — Sesiune!

PISAROV VOISLAV

Urme vechi pe teritoriul țării noastre

1. Cel mai vechi oraș: Constanța (Tomis) și Mangalia (Calatis), colonii grecești din secolul al VII-lea înaintea erei noastre; Deva (Singidava) și Abrud (Abruttus) din vremea dacilor; Cluj (Napoca) și Turda (Potaisa) din timpul romanilor.

2. Cele mai vechi cetăți existente: Cetatea Neamțului, Poenari, Rîșnov, toate din secolul al XIII-lea.

3. Cel mai vechi castel: Bran 1212.

4. Cel mai vechi turn: Turnul lui Sever de la Turnu Severin.

5. Cel mai vechi teatru din epoca modernă: cel de la Oravița, anul 1817.

6. Cel mai vechi pod de șosea existent: cel construit în timpul lui Ștefan cel Mare peste apa Trotușului, la Borzești, în secolul XV.

— Redactor șef Aurel Paraipan. — Redactor șef adjunct lector Traian Galeriu. — Secretar general de redacție Mircea Goian, asistent universitar. — Secretar tehnic de redacție: — Traian Demenescu. Membrii colectivului: — Mateevici Mircea. — Mureșan Viorica — Jurovits Petru. — Daea Petru. — Piciorus Petrișor. — fotoreporter: — Zamfiroiu Ioan. Tiparul executat la intreprinderea Poligrafică „Banat"

BUPT